

Nr 40

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin, m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 11 mars 1966 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 69, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning angående ändring i förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin;
- 2) förordning om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475);
- 3) förordning angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster;
- 4) förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt;
- 5) förordning angående ändring av bilagan till förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt;
- 6) förordning angående ändring i förordningen den 15 december 1961 (nr 653) om brännoljeskatt;
- 7) förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521).

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen föreslås vissa ändringar i den indirekta beskattningen.

Sålunda föreslås att den särskilda omsättningsskatten på teknisk sprit avskaffas. Det beräknade skattebortfallet härav uppgår till ca 6 milj. kr.

Vidare föreslås att det skattefria vinstvärdet enligt lotterivinstbeskattningen höjs till 200 kr. i fråga om vinster i varu- eller tombolalotterier och till 50 kr. för andra vinster. Skattebortfallet kan beräknas uppgå till ca 15 milj. kr. per år.

I förordningen om allmän varuskatt föreslås vissa tekniska ändringar rörande redovisning av preliminär allmän varuskatt.

Ändringar av huvudsakligen teknisk natur och av begränsad räckvidd föreslås i förordningen om särskild varuskatt samt i förordningen om brännoljeskatt.

I rusdrycksförsäljningsförordningen föreslås en mindre ändring. Frågan avser tillståndsmyndighets rätt att vid byte av utskänkningslokal lämna föreskrifter om utskänkningslokalen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 1966 utom såvitt avser den allmänna varuskatten beträffande vilken ändringarna föreslås skola gälla fr. o. m. den 1 januari 1967.

De ovannämnda *författningsförslagen* är av följande lydelse.

Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 24 maj 1957 (nr 209)
om skatt på sprit och vin

Härigenom förordnas, att 2 § 3 mom., 3 § 3 mom. samt 4 § förordningen den 24 maj 1957 om skatt på sprit och vin skola upphöra att gälla.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Äldre bestämmelser gälla dock alltså i avseende på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag
till
Förordning
om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475)

Härigenom förordnas, att tulltaxan den 12 september 1958 skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Tulltaxa

Kap. 22. Drycker, alkohol och ättika

22.09 Alkohol (etanol, etylalkohol), odenaturerad, med en alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent; brännvin, likör och andra alkoholhaltiga drycker; alkoholhaltiga beredningar (s. k. koncentrerade extrakt) för framställning av drycker:

C. alkoholhaltiga beredningar (s. k. koncentrerade extrakt) för framställning av drycker	10 %
---	------

**Kap. 33. Flyktiga vegetabiliska oljor och resinoider; parfymers,
toalettmedel och kosmetiska preparat**

33.04 Blandningar av två eller flera luktämnen (naturliga eller syntetiska) samt blandningar (alkohollösningar härunder inbegripna) på basis av ett eller flera av dessa ämnen, utgörande råvaror för parfymindustrin, livsmedelsindustrin eller andra industrier	fri
33.06 Parfymers, toalettmedel och kosmetiska preparat	12 %

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Tullsatserna i denna förordning skola, såvitt avser tulltaxenummer 22.09 C och 33.06, utgöra utgångspunkt vid tillämpning av förordningen den 13 maj 1960 (nr 243) angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om avvikelse från tulltaxan m. m.

Förslag

till

Förordning

**angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 376)
om särskild skatt å vissa lotterivinster**

Härigenom förordnas, *dels* att 1 § förordningen den 28 september 1928 om särskild skatt å vissa lotterivinster¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att i förordningen skall införas en ny paragraf, betecknad 3 a §, av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombo-lalotteri *ett*hundra kronor samt i fråga om annan vinst *tjugufem* kronor, till staten erläggas en särskild skatt motsvarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugu procent

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombo-lalotteri *två*hundra kronor samt i fråga om annan vinst *femtio* kronor, till staten erläggas en särskild skatt motsvarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugu procent och i

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1960: 23.

(Nuvarande lydelse)

och i fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår *tjugufem* kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å vinst i varu- eller tombolalotteri, däri endast skänkta vinstföremål förekomma, ej heller å vinst vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

Vid beräkning — — — — — belöpande skatten.

Skatt skall — — — — — vinnaren uttages.

(Föreslagen lydelse)

fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår *femtio* kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å vinst i varu- eller tombolalotteri, däri endast skänkta vinstföremål förekomma, ej heller å vinst vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

3 a §.

Kontrollstyrelsen är beskattningsmyndighet i fråga om skatt enligt denna förordning. Beskattningsmyndigheten skall på ansökan av den saken rör, om tillgänglig utredning medger det, meddela förhandsbesked huruvida lotterivinstskatt skall erläggas i visst fall och, där skatteplikt finnes föreligga, med vilket belopp skatten skall utgå. Därvid äga bestämmelserna i 32—46 §§ förordningen den 3 april 1959 (nr 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Äldre bestämmelser gälla dock alltjämt i avseende på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag

till

Förordning

angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507)
om allmän varuskatt

Härigenom förordnas, dels att 21 § 1 mom. och 23 § förordningen den 1 december 1959 om allmän varuskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, dels att till 21 § samma förordning skall fogas ett nytt moment, betecknat 4 mom., av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

21 §.

1 m o m. Skattskyldig åligger att utan anmaning avgiva uppgift (deklaration) rörande sin skattepliktiga omsättning och om grunderna för omsättningens beräkning. Deklaration skall avse redovisningsperiod om två månader. Redovisningsperioderna under ett kalenderår utgöras av, den första månaderna januari och februari, den andra månaderna mars och april, den tredje månaderna maj och juni, den fjärde månaderna juli och augusti, den femte månaderna september och oktober samt den sjätte månaderna november och december. Länsstyrelsen äger dock, när särskilda skäl därtill äro, beträffande viss skattskyldig föreskriva att redovisningsperiod skall omfatta helt kalenderår eller, om den skattskyldiges räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderåret, räkenskapsår.

1 m o m. Skattskyldig åligger att utan anmaning avgiva uppgift (deklaration) rörande sin skattepliktiga omsättning och om grunderna för omsättningens beräkning. Deklaration skall avse redovisningsperiod om två månader. Redovisningsperioderna under ett kalenderår utgöras av, den första månaderna januari och februari, den andra månaderna mars och april, den tredje månaderna maj och juni, den fjärde månaderna juli och augusti, den femte månaderna september och oktober samt den sjätte månaderna november och december. Länsstyrelsen äger dock, när särskilda skäl därtill äro, beträffande viss skattskyldig föreskriva att redovisningsperiod skall omfatta *fyra eller sex kalendermånader* eller helt kalenderår eller, om den skattskyldiges räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderåret, räkenskapsår.

Deklaration skall — — — — — för redovisningsperioden.

Omfattar redovisningsperiod — — — — — sådan del.

För varje — — — — — deklaration avlämnas.

Deklaration skall — — — — — fastställt formulär.

Belopp, som — — — — — öretal bortfalla.

4 m o m. Har efter det skattskyldig avgivit deklaration för den sista redovisningsperioden under beskattningsåret framkommit förhållande, som föranleder ändring av tidigare

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

redovisning av skattepliktig omsättning för beskattningsåret, äger den skattskyldige lämna särskild uppgift (justeringsuppgift) om den skattepliktiga omsättningen för hela beskattningsåret.

Justeringsuppgiften skall inom den tid, som gäller för avlämnande av den skattskyldiges allmänna självdeklaration för beskattningsåret, eller, om skyldighet att avgiva allmän självdeklaration icke föreligger, före utgången av mars månad under taxeringsåret lämnas till länsstyrelsen i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen.

I fråga om justeringsuppgift äga bestämmelserna i 1 mom. fjärde, femte och sjätte styckena samt 3 mom. motsvarande tillämpning.

23 §.

Vad i 36 § och 51—55 §§ taxeringsförordningen stadgas rörande anmaning att avgiva deklaration och att fullständiga avgiven deklaration skall äga motsvarande tillämpning å deklaration och tilläggsdeklaration, som ovan i 21 och 22 §§ sägs.

Vad i 36 § och 51—55 §§ taxeringsförordningen stadgas rörande anmaning att avgiva deklaration och att fullständiga avgiven deklaration skall äga motsvarande tillämpning å deklaration, tilläggsdeklaration och justeringsuppgift, som ovan i 21 och 22 §§ sägs.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1967.

Förslag

till

Förordning

**angående ändring av bilagan till förordningen den 25 maj 1941 (nr 251)
om särskild varuskatt**

Härigenom förordnas, att bilagan till förordningen den 25 maj 1941 om särskild varuskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

¹ Senaste lydelse av bilagan se 1965:76.

Bilaga

Förteckning

över

varor, för vilka särskild varuskatt skall erläggas

i tulltaxan hänförliga till nedanstående tulltaxenummer

Tulltaxenummer	Varuslag
ur 33.06	Parfymer, toalettmedel — — — följande varugrupper: parfymer och — — — eller ögonbryn. <i>Anm.</i> Skatt utgår icke för preparat i förpackning varav framgår att preparatet är avsett speciellt för behandling av finnar, kvisslor eller liknande hudåkomma eller för döljande av ärr, födelsemärke eller liknande huddefekter.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Äldre bestämmelser gälla dock alltjämt i avseende på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag

till

Förordning**angående ändring i förordningen den 15 december 1961 (nr 653)****om brännoljaeskatt**

Härigenom förordnas, att 4, 5, 9, 10 och 16 §§ förordningen den 15 december 1961 om brännoljaeskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)*

4 §.

Skattskyldighet föreligger, förutom i fall som i andra stycket c) sägs, endast för den som är registrerad enligt 3 §.

Skattskyldighet föreligger, förutom i fall som i andra stycket c) och d) sägs, endast för den som är registrerad enligt 3 §.

Skattskyldighet inträder

a) för registrerad — — — — — hans lager;

b) för registrerad förbrukare då obeskattad brännolja påfyller bräns-

b) för registrerad förbrukare då obeskattad brännolja påfyller bräns-

(Nuvarande lydelse)

letank i motorfordon, vartill han är ägare, eller av honom överlåtes till den som icke är registrerad enligt 3 § eller ock, vid avregistrering, ingår i hans lager; *samt*

c) för den som icke är registrerad enligt 3 § då brännolja för hans räkning införes till riket och då obeskattad brännolja påfyller bränsletank till motorfordon, vartill han är ägare.

Med ägare — — — — — eller

5 §.

Skatten utgår — — — — — för liter.

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast trettioett öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning.

Skatten beräknas — — — — —

9 §.

Nyttjas motor — — — — — fordonets framförande.

Restitution må — — — — — enligt 3 §.

Restitutionsbelopp, som avses i denna paragraf, utbetalas av kontrollstyrelsen efter ansökan halvårsvis i efterskott. Närmare föreskrifter om restitution varom nu är fråga meddelas av kontrollstyrelsen.

(Föreslagen lydelse)

letank i motorfordon, vartill han är ägare, eller av honom överlåtes till den som icke är registrerad enligt 3 § eller ock, vid avregistrering, ingår i hans lager;

c) för den som icke är registrerad enligt 3 § då brännolja för hans räkning införes till riket och då obeskattad brännolja påfyller bränsletank till motorfordon, vartill han är ägare;

d) för icke registrerad tillverkare och icke registrerad leverantör då han levererar obeskattad brännolja till köpare under sådana förhållanden att det icke är uppenbart att brännoljan är avsedd att förbrukas för annat ändamål än drift av motor i motorfordon.

saluvagnslicens.

Därest särskilda förhållanden det föranleda, äger kontrollstyrelsen medgiva, att skatt skall erläggas med allenast trettioett öre för liter även av registrerad förbrukare, om dennes förbrukning av brännolja för drift av motor i motorfordon är av betydande omfattning. För brännolja som vid avregistrering ingår i registrerad förbrukares lager utgår skatt med trettioett öre för liter.

av volymen.

Restitutionsbelopp, som avses i denna paragraf, utbetalas av kontrollstyrelsen efter ansökan halvårsvis i efterskott. Om särskilda skäl föreligga med hänsyn till beloppets storlek eller av annan orsak, må dock kontrollstyrelsen utbetala beloppet i annan ordning. Närmare föreskrifter om restitution varom nu är fråga meddelas av kontrollstyrelsen.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

10 §.

Den som icke är registrerad enligt 3 § må ej utan särskilt medgivande av kontrollstyrelsen förbruka obeskattad brännolja för drift av motor i motorfordon.

Den som icke är registrerad enligt 3 § må ej utan särskilt medgivande av kontrollstyrelsen leverera eller förbruka obeskattad brännolja för drift av motor i motorfordon.

16 §.

Har någon i strid med 10 § förbrukat obeskattad brännolja för drift av motor i motorfordon dömes till dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Har någon i strid med 10 § levererat eller förbrukat obeskattad brännolja för drift av motor i motorfordon dömes till dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger den skatt som belöper på den förbrukade brännoljan.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger den skatt som belöper på den levererade eller förbrukade brännoljan.

Brott, som — — — — — straff dömas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966. Äldre bestämmelser gälla dock alltjämt i avseende på förhållanden som hänföra sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag

till

Förordning**om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521)**

Härigenom förordnas, att 38 §, 45 §, 80 § 1 och 2 mom., 81 § 1 mom., 83—85 §§, 86 § 4 mom., 87 § samt 89 § 1 och 2 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

38 §.

När det — — — — — nämnda paragraf.

Föreskrifter som avses i första stycket må lämnas även vid medgivande till ombyte av utskänkningsställe enligt 45 § första stycket, om väsentlig ändring i utskänkningens

¹ Senaste lydelse av 45 §, 80 § 1 mom., 81 § 1 mom. och 83 § se 1963:221, av 80 § 2 mom., 86 § 4 mom., 87 § och 89 § 1 mom. se 1961:184 samt av 84 § och 89 § 2 mom. se 1957:212.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

bedrivande avses ske i samband med ombytet eller annat särskilt skäl föreligger. Sådana föreskrifter må vidare lämnas vid medgivande till ombyggnad av utskänkningsställe enligt 45 § andra stycket, om särskilda skäl föreligga.

45 §.

Ombyte av — — — — — vederbörande tillståndsmyndighet.

Ombyggnad av utskänkningsställe må ske endast efter medgivande enligt första stycket, om väsentlig ändring i utskänkningens bedrivande avses ske i samband med ombyggnaden.

Inrättande av drinkbar eller annan väsentlig ändring i utskänkningslokalernas anordnande eller införande av självservering för rusdrycker må ske endast efter godkännande av intendenten för utskänkningsärenden.

Inrättande av drinkbar eller annan väsentlig ändring i utskänkningslokalernas anordnande eller införande av självservering för rusdrycker må, *om ärendet ej provas enligt andra stycket*, ske endast efter godkännande av intendenten för utskänkningsärenden.

80 §.

1 m o m. Den som till någon säljer rusdrycker utan att äga rätt därtill enligt denna förordning eller som överskrider sådan rätt, *straffes* för olovlig försäljning *med dagsböter* eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall dock ej till straff dömas.

1 m o m. Den som till någon säljer rusdrycker utan att äga rätt därtill enligt denna förordning eller som överskrider sådan rätt, *dömes* för olovlig försäljning *till böter* eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall skall dock ej till straff dömas.

Är brottet grovt, *vare straffet fängelse eller straffarbete* i högst två år.

Är brottet grovt, *dömes till fängelse* i högst två år.

Vid bedömande — — — — — eller yrkesmässigt.

2 m o m. Innehar någon rusdrycker i uppenbart syfte att olovligen försälja dem, *straffes* för olovligt innehav av rusdrycker *med dagsböter* eller fängelse i högst sex månader.

2 m o m. Innehar någon rusdrycker i uppenbart syfte att olovligen försälja dem, *dömes* för olovligt innehav av rusdrycker *till böter* eller fängelse i högst sex månader.

81 §.

1 m o m. Den som tillhandagår någon med anskaffande av rusdrycker i strid med föreskriften i 20 § första stycket, *straffes* såsom för

1 m o m. Den som tillhandagår någon med anskaffande av rusdrycker i strid med föreskriften i 20 § första stycket, *dömes* såsom för olov-

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

olovlig försäljning enligt vad i 80 § stadgas.

lig försäljning enligt vad i 80 § stadgas.

Rusdrycker, med — — — — — förklarar förverkade.

83 §.

Bryter någon mot 46 § 1 mom., 48 eller 59 § eller bryter gäst å utskänkningsställe mot 55 §, *straffes med böter*, högst etthundra kronor.

Bryter någon mot 46 § 1 mom., 48 eller 59 § eller bryter gäst å utskänkningsställe mot 55 §, *dömes till böter*, högst etthundra kronor.

84 §.

Förbryter sig någon mot stadgandena i 5 § 2 eller 3 mom. eller bryter någon som ej handhar försäljning enligt denna förordning mot 20 § tredje stycket, *straffes med dagsböter*.

Bryter någon mot stadgandena i 5 § 2 eller 3 mom. eller bryter någon som ej handhar försäljning enligt denna förordning mot 20 § tredje stycket, *dömes till böter*.

85 §.

Bryter den som handhar tillåten försäljning av rusdrycker eller någon hos honom anställd i andra fall än förut i detta kapitel sägs mot vad i denna förordning är stadgat eller mot föreskrift som meddelats med stöd av förordningen, *straffes med dagsböter*.

Bryter den som handhar tillåten försäljning av rusdrycker eller någon hos honom anställd i andra fall än förut i detta kapitel sägs mot vad i denna förordning är stadgat eller mot föreskrift som meddelats med stöd av förordningen, *dömes till böter*.

86 §.

4 m o m. Den som mot stadgandet i 12 § 4 mom. disponerar å provianteringsfrilager upplagda rusdrycker annorledes än till fartygs eller luftfartygs proviantering eller utrustning eller försäljning av obeskattade varor å tullflygplats i föreskriven ordning, *straffes med dagsböter*.

4 m o m. Den som mot stadgandet i 12 § 4 mom. disponerar å provianteringsfrilager upplagda rusdrycker annorledes än till fartygs eller luftfartygs proviantering eller utrustning eller försäljning av obeskattade varor å tullflygplats i föreskriven ordning, *dömes till böter*.

87 §.

Vad som med stöd av bestämmelserna i denna förordning inhämtats vid granskning av räkenskaper och verifikationer, så ock vad som eljest vid tillsyn å utskänkning inhämtats må ej yppas i vidare mån än som erfordras för vinnande av det med bestämmelserna avsedda ändamålet. Ej heller må någon, som handhar utminutering, för obehöriga yppa vad han i samband därmed inhämtat

Vad som med stöd av bestämmelserna i denna förordning inhämtats vid granskning av räkenskaper och verifikationer, så ock vad som eljest vid tillsyn å utskänkning inhämtats må ej yppas i vidare mån än som erfordras för vinnande av det med bestämmelserna avsedda ändamålet. Ej heller må någon, som handhar utminutering, för obehöriga yppa vad han i samband därmed inhämtat

(Nuvarande lydelse)

rörande enskilds personliga förhållanden. Bryter någon häremot, *straffes med dagsböter* eller fängelse i högst sex månader, *där ej gärningen är belagd med straff i strafflagen.*

(Föreslagen lydelse)

rörande enskilds personliga förhållanden. Bryter någon häremot, *dömes till böter* eller fängelse i högst sex månader, *om ej för gärningen är stadgat straff i brottsbalken.*

89 §.

1 m o m. Försök till olovlig försäljning, så ock till gärning, som avses i 81 § 1 mom., *straffes efter ty i 3 kap. 1 och 3 §§ strafflagen* stadgas.

Vid försök — — — — — motsvarande tillämpning.

2 m o m. Hava flera medverkat till gärning, som i 80 § eller 81 § 1 mom. sägs, eller vid försök till sådan gärning eller ock till brott, som avses i 81 § 2 mom., gäller vad i 3 kap. 4 och 5 §§ *strafflagen* är stadgat. Den till vilken rusdrycker försålts eller eljest anskaffats *vare* dock ej *förfallen till* ansvar för annan medverkan än anstiftan.

1 m o m. För försök till olovlig försäljning, så ock till gärning, som avses i 81 § 1 mom., *dömes till ansvar enligt 23 kap. 1 och 3 §§ brottsbalken.*

2 m o m. Hava flera medverkat till gärning, som i 80 § eller 81 § 1 mom. sägs, eller vid försök till sådan gärning eller ock till brott, som avses i 81 § 2 mom., gäller vad i 23 kap. 4 och 5 §§ *brottsbalken* är stadgat. Den till vilken rusdrycker försålts eller eljest anskaffats *skall* dock ej *ådömas* ansvar för annan medverkan än anstiftan.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1966.

Till utskottet har hänvisats följande *i anledning av propositionen väckta motioner*, nämligen

1) motionen I: 705 av herr *Gösta Jacobsson*, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta att övergångsbestämmelserna till förordningen den 1 juli 1966 om ändring av förordningen av den 24 maj 1957 (nr 209) angående skatt på sprit och vin skall erhålla följande ändrade lydelse.

1. Näringsidkare som den 1 juli 1966 innehar lager av teknisk sprit för vilket skatt erlagts enligt de genom denna förordning upphävda bestämmelserna eller lager av varor hänförliga till tulltaxenummer 22.09 C, 33.04 A och 33.06 A, vilka framställts av näringsidkaren med användande av sålunda beskattad sprit, äger rätt till restitution. Mot restitution svarande belopp gottskrives näringsidkaren hos partihandelsbolaget.

2. Restitution utgår icke för lager understigande ett hundra liter.

3. Ansökan om restitution skall ingivas till kontrollstyrelsen och vara dit inkommen senast den 31 juli 1966, där ej kontrollstyrelsen annat medger.

4. Ansökan om restitution enligt den genom denna förordning upphävda 4 § skall göras inom 3. angiven tid»;

II) motionen II: 867 av herr *Gustafsson* i Borås *m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte besluta att kommun tillerkännes rätten att med bin-

dande verkan för den tillståndsgivande myndigheten föreslå inskränkningar i fråga om utskänkning även under löpande oktrojperiod när fråga är om byte av lokaler eller ombyggnad av väsentlig betydelse för utskänkningens bedrivande»; samt

III) motionen II: 868 av fru *Löfqvist m. fl.*, vari hemställts,

1) att riksdagen måtte besluta

a) antingen om sådan ändring i det föreliggande propositionsförslaget att skänkt vinst i varu- och tombolalotteri ej beskattas, eller

b) att sådan vinst vars värde överstiger 200 kronor beskattas, oavsett om den utgöres av skänkt eller köpt vara; samt

2) att utskottet måtte utforma erforderliga författningstexter.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit *den vid riksdagens början väckta*, till bevillningsutskottet hänvisade *motionen II: 374* av herr *Jonasson*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta att det skattefria beloppet i fråga om vinst i varu- eller tombolalotteri må utgöra 500 kronor; samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningstext.

I anledning av propositionen har till utskottet ingivits en skrivelse från Kemisk-Tekniska Leverantörförbundet.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 14.

De särskilda förslagen, s. 15—30.

Skatt på teknisk sprit, s. 15—16.

Skatt på lotterivinster, s. 16—18.

Allmän varuskatt, s. 18—21.

Särskild varuskatt, s. 21—23.

Brännoljeskatt, s. 23—26.

Ändringar i rusdrycksförsäljningsförordningen, s. 26—30.

Motionerna

Skatten på teknisk sprit

Motionären i *motionen I: 705* hälsar förslaget att skatten på teknisk sprit avskaffas den 1 juli 1966 med tillfredsställelse, men vänder sig mot att de föreslagna övergångsbestämmelserna inte medger avlyftning av den skatt som belastar inneliggande lager. Många av de produkter som innehåller teknisk sprit kräver mognadstid på 2—3 månader. En betydande del av de varor som skall säljas under hösten och högsäsongen kring jul måste därför tillverkas under perioden maj—juni. Stickprov på företagens lagersituation den 1 juli 1965 visade för fyra företag, att spritskatten för inneliggande lager representerade ett värde av ca 550 000 kr. Någon större skillnad i lagersituationen torde knappast föreligga den 1 juli 1966. Förlusterna för de enskilda företagen skulle variera mellan 100 000 och 250 000 kr. om skatten avskaffades utan restitution. Det väsentliga i detta sammanhang är, enligt motionärens mening, att för företag som har produktionen förlagd utomlands förekommer inte sådana förluster då dessa har möjlighet att skära ner sina lager och uppskjuta sin import till Sverige. Avsaknaden av bestämmelser om restitution skulle således inverka på konkurrensförhållandet mellan företag som producerar inom landet och företag som har produktionen förlagd utomlands. Motionären anser därför, att det är motiverat att införa ett restitutionsförfarande, och anför, att kontrollsvårigheter icke torde förekomma eftersom det rör sig om ett begränsat antal företag, registrerade hos kontrollstyrelsen. Vidare åberopas att kontrollstyrelsen i sitt yttrande över allmänna skatteberedningens betänkande i den del, som gällde beskattningen av teknisk sprit, förordade restitution av skatten på inneliggande lager.

Lotterivinstbeskattningen

Till stöd för sitt yrkande, att det skattefria beloppet för vinst i varu- eller tombolalotteri skall höjas till 500 kr., anför motionären i *motionen II: 374* huvudsakligen följande. För olika ideella organisationer i vårt samhälle är varu- eller tombolalotterier av mycket stor betydelse för deras möjligheter att finansiera verksamheten. I sitt ungdomsfostrande arbete måste idrottsföreningar och andra ideella föreningar i huvudsak lita till frivilliga krafter. Denna frivilliga verksamhet är av mycket stort värde för samhället. Organisationerna har emellertid betydande svårigheter att finansiera sin verksamhet. Förhållandena för dem har givetvis försämrats när numera skatt uttages även på bingovinster i den mån de överstiger 100 kronors värde. — Det är enligt motionärens mening angeläget att samhället ser till att frivillig ideell verksamhet får goda förutsättningar. I viss utsträckning lämnas direkt statligt stöd, bland annat till idrotten, men ännu viktigare

är att föreningarna själva i möjlig utsträckning skaffar sig ekonomiska resurser för verksamheten. Varu- eller tombolalotterier är härvid av stor betydelse. Den av motionären förordade höjningen av det skattefria vinstbeloppet, som varit 100 kronor sedan 1928, skulle vara av stor positiv betydelse. Motionären åberopar även förändringen av penningvärdet sedan år 1928.

I *motionen II: 868* anför motionärerna till stöd för sitt yrkande om ändring av beskattningsreglerna för skänkta vinstföremål bl. a. följande. Industrier, handelsföretag, föreningar och enskilda vill ofta medverka till ett gott resultat av de varu- och tombolalotterier, som organisationer och sammanslutningar anordnar för behjärtansvärda ändamål, och bidrar då med varor till vinster. Om vinstens värde överstiger 200 kr. kommer den skänkta vinsten att beskattas med 30 procent av vinstvärdet, för så vitt ej varje vinst i lotteriet är skänkt. Såväl givare som arrangör av lotteri har svårt att förstå att skänkt vinst, som är skattefri i ena fallet, beskattas när den kombineras med inköpta vinster, även om dessa på grund av vinstvärdet är skattefria.

Rusdrycksförsäljningsförordningen

I *motionen II: 867* åberopar motionärerna, att kommunernas vetorätt i fråga om tillstånd till utskänkning av rusdrycker även innefattar rätt att i samband med tillståndsmeddelande bestämma vissa villkor för utskänkningens bedrivande. I anslutning till förslaget i propositionen, att länsstyrelse skall få rätt att meddela sådana föreskrifter även under pågående oktrojperiod, om byte sker av utskänkingslokal eller denna blir föremål för ombyggnad av väsentlig betydelse för utskänkningens bedrivande, framhåller motionärerna, att det från en rad remissinstanser föreslagits att den kommunala vetorätten skall utsträckas till att även omfatta utskänkning efter byte av utskänkingslokal. Enligt motionärernas mening är förslaget från dessa remissinstanser sakligt starkt motiverat och ligger helt i linje med de allmänna kontrollbefogenheter som kommunerna tillerkänts i rusdrycksförsäljningsförordningen. De tillstyrker förslaget med det tillägget att vetorätten bör gälla även de fall då det företag, som erhållit utskänkningstillstånd, genomför ombyggnad av utskänkingslokal av genomgripande art.

Utskottet

I propositionen föreslås bl. a. ändringar i fråga om den indirekta beskattningen. Dessa går i huvudsak i liberaliserande riktning. Utskottet anser sig i allt väsentligt kunna biträda de framlagda förslagen men vill på vissa punkter, som kommer att redovisas i det följande, förorda justeringar i anslutning till bl. a. väckta motioner.

Skatten på teknisk sprit

Frågan om avveckling av den särskilda omsättningsskatten på teknisk sprit behandlades av bevillningsutskottet vid 1965 års höstriksdag. Utskottet förutsatte därvid att en sådan avveckling skulle genomföras snarast möjligt och hälsar därför med tillfredsställelse det nu framlagda förslaget om upphävande av skatten.

I anslutning till förslaget har i motionen I: 705 hemställts om åtgärder i syfte att avlyfta den skatt på teknisk sprit som belastar fabrikanternas inneliggande lager. Departementschefen har på denna punkt uttalat, att han inte anser att några särskilda åtgärder behöver ifrågakomma för sådan avlyftning.

Frågan om den skattemässiga behandlingen av inneliggande lager i samband med ändringar i den indirekta beskattningen har tidigare bedömts på olika sätt med hänsyn till omständigheterna i de särskilda fallen. Under senare år har i regel någon lagerbeskattning eller skatteavlyftning inte förekommit, och utskottet vill som sin principiella uppfattning uttala, att dylika åtgärder såvitt möjligt bör undvikas. Utskottet får i detta sammanhang erinra om att såväl 1965 som innevarande års riksdag beslutat ändringar av den indirekta beskattningen utan särskild skattereglering beträffande lagren. Gemensamt för de nyssnämnda skatteändringarna är att de härav berörda varorna beskattas, då de levereras av importör eller fabrikant, och att lagarskatteproblem därför uppkommer först i senare handelsled. Härigenom uppstår vid skatteändringar en spridning av såväl vinster som förluster på lagren, vilket medför att en lagerreglering måste framstå som både ohanterlig och omotiverad. Vid de senaste höjningarna av spritskatten och drivmedelsskatterna har således restauratörer resp. bensinhandlare gjort inte obetydliga lagervinster. Vid avvecklingen av exempelvis sockerskatten och skatten på munvårdspreparat drabbades återförsäljarna av dessa varor i viss omfattning av motsvarande skatteförluster. De skattskyldiga torde däremot i de nu angivna fallen inte ha åsamkats andra förluster än de som uppstod till följd av efterfrågeändringar efter det förslagen om skatteändringar framlagts. I fråga om skatten på den tekniska spriten är förhållandena emellertid väsentligt annorlunda. Om hänsyn endast tas till råvarukostnaderna i fabrikantledet torde kunna konstateras att inte någon bransch, som berörs av den indirekta beskattningen, behövt arbeta med en i förhållande till råvarupriset så högt beskattad råvara som den kemisk-tekniska branschen i fråga om den beskattade tekniska spriten. Skatten torde nämligen utgöra avsevärt mer än 200 procent av priset på den tekniska spriten. Härtill kommer att spriten i åtskilliga fall genomgår en förhållandevis långvarig bearbetningsprocess innan den slutliga produkten är färdig för försäljning. Vid viss parfymtillverkning förekommer lagringstider upp till ett par år. Dessa omständigheter skulle alltså medföra att skatten på teknisk sprit kunde få kvarstående effekter i fråga om prisbildningen på de därav

tillverkade varorna under lång tid framåt. Ett av utskottets huvudskäl för att förorda skattens snara avveckling var att söka eliminera de inte oväsentliga snedvridningar av konkurrensförhållandena som uppkommit genom import av obeskattade alkoholhaltiga halvfabrikat. Därest skatten bibehölls skulle dessa ojämnheter komma att kvarstå för de förbrukare som inte genom sådan import sökt undvika beskattningen. Det framlagda förslaget innebär att de mot skatten på teknisk sprit svarande tilläggstullarna upphävs samtidigt som skatten avvecklas. Detta medför att de alkoholhaltiga importvarorna kommer i ett direkt förmånsläge i förhållande till de inhemska varor, som tillverkats av beskattad sprit. Även om man anser att den kemisk-tekniska branschen kan bära den förlust som vid skatteavvecklingen kan uppkomma genom användning av ett redan beskattat lager, skulle ett bifall till förslaget i propositionen kunna medföra att skattelättnaden inte omedelbart slår igenom i konsumentpriserna. Ett sådant genomslag är enligt utskottets mening en av de mest angelägna effekterna av skatteavvecklingen. Utskottet vill därför i anledning av yrkandet i motionen I: 705 förorda en viss begränsad avlyftning av den skatt som i fabrikanter belastar lager av teknisk sprit och vissa därav tillverkade produkter. För att reducera det administrativa arbetet med skatteavlyftningen föreslår utskottet att endast de fabrikanter som innehar här avsedda lager överstigande 1 000 liter skall kunna erhålla restitution. Antalet restitutionsberättigade kan härigenom förväntas uppgå till knappt femtio. Å andra sidan skulle i denna grupp komma att ingå just de tillverkare som har längre bearbetningstid för spriten och för vilka den i propositionen föreslagna skatteavvecklingen skulle bli särskilt ogynnsam. I syfte att undvika att de restituerade beloppen skall behöva utbetalas föreslås att restitutionen skall kunna gottskrivas förbrukarna hos partihandelsbolaget, som i huvudsak uppbär skatten vid sin försäljning av den tekniska spriten. Det torde få ankomma på kontrollstyrelsen att övervaka att gruppen av restitutionsberättigade inte vidgas genom onormal lagerökning hos förbrukarna.

Skatten på lotterivinster

I propositionen föreslås att det skattefria vinstvärdet enligt förordningen om särskild skatt på vissa lotterivinster höjs från 100 till 200 kr. i fråga om vinster i varu- eller tombolalotterier och från 25 till 50 kr. för andra vinster, d. v. s. huvudsakligen vinster i penninglotteriet samt premieobligations- och tipsvinster. Vidare föreslås att bestämmelserna i förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning görs tillämplig i fråga om lotterivinstskatten i vad förordningen avser förhandsbesked om skatteplikt samt befrielse från eller återbäring av skatt i vissa fall.

I anslutning till propositionen har i motionen II: 868 hemställts i första hand om sådan ändring av 1 § skatteförordningen att skänkt vinst i varu- och tombolalotteri ej beskattas och i andra hand att vinst i sådant lotteri

beskattas om dess värde överstiger 200 kr. Vidare har i den vid riksdagens början väckta motionen II: 374 hemställts att det skattefria beloppet i fråga om vinster i nyssnämnda lotterier höjs till 500 kr. Som skäl för det förstnämnda yrkandet anförs bl. a., att det framstår som svärförståeligt att skänkta vinster beskattas när de kombineras med köpta vinster, även om de sistnämnda på grund av sitt låga vinstvärde är skattefria. Den förordade höjningen till 500 kr. motiveras huvudsakligen av den betydande förändring av penningvärdet som ägt rum, sedan den nu gällande gränsen på 100 kr. fastställdes.

Utskottet finner den i propositionen föreslagna höjningen av det skattefria vinstvärdet vara väl avvägd. Det finns enligt utskottets mening ingen anledning att för närvarande ändra relationen mellan penningvinster och andra vinster då det gäller gränsen för skattefrihet. En höjning av denna gräns för varuvinsterna till 500 kr. skulle motsvara en höjning för penningvinsterna till 125 kr. Härigenom skulle skattebortfallet, som vid den i propositionen föreslagna ändringen beräknas uppgå till ca 15 milj. kr. per år, komma att mångdubblas. I sammanhanget bör även beaktas, att ifrågasvarande lotterivinster är undantagna från inkomstbeskattning, varför det finns skäl att sätta förhållandevis snäva gränser för skattefriheten. I enlighet med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionen II: 374 om höjning av det skattefria beloppet för varuvinster till 500 kr.

Vad angår yrkandet om undantag från skatteplikt för skänkta varuvinster vill utskottet först framhålla att det i motionen framförda alternativa yrkandet, att sådana vinster skall beskattas om värdet överstiger 200 kr., innebär en inte oväsentlig skärpning av nu gällande regler. För närvarande utgår nämligen inte skatt på vinst i varu- eller tombolalotteri, däri endast skänkta vinstföremål förekommer. En dylik skatteskarpning har inte närmare motiverats i motionen, och utskottet finner ej skäl att i samband med den i propositionen föreslagna liberaliseringen av lotterivinstbeskattningen förorda en sådan åtgärd. Däremot kan utskottet biträda motionärernas uppfattning att i viss mån orimliga situationer kan uppkomma genom att den nuvarande skattefriheten för skänkta vinster är begränsad till de fall där endast sådana vinster förekommer. Då några kontrollsvårigheter utöver vad som nu föreligger inte uppkommer om skänkta varuvinster över huvud taget befrias från skatt och då endast ett obetydligt skattebortfall kan förväntas uppstå genom en dylik åtgärd, vill utskottet tillstyrka förstahandsyrkandet i motionen II: 868.

Ändringarna i lotterivinstbeskattningen föreslås träda i kraft den 1 juli 1966, men äldre bestämmelser skall alltjämt gälla i avseende på förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär alltså i fråga om exempelvis premieobligationer, att den höjda skattefrihetsgränsen äger tillämpning första gången på vinst vid dragning som äger rum den 1 juli 1966 eller senare, oavsett när obligationen utfärdats.

Brännoljeskatten

I anslutning till en framställning från kontrollstyrelsen framläggs i propositionen vissa förslag till ändringar i brännoljebeskattningen. Förslagen berör i huvudsak tre frågor, nämligen införande av skattskyldighet för oreregistrerad tillverkare eller leverantör, som försäljer obeskattad brännolja för motorfordonsdrift, ändring av skattesatsen vid avregistrering av förbrukare samt ett utvidgat restitutionsförfarande. Utöver de nu föreslagna åtgärderna hade kontrollstyrelsen mot bakgrunden av vissa otillfredsställande erfarenheter föreslagit flera mer genomgripande ändringar i brännoljebeskattningen innebärande bl. a. färgningsskyldighet för viss typ av eldningsolja samt skärpning av straffbestämmelserna. Departementschefen finner med hänsyn till förslagets genomgripande natur att kontrollstyrelsens framställning i vad den avser färgning och straffskärpning inte nu bör läggas till grund för någon proposition. Förslaget har i nämnda delar överlämnats till bilskatteutredningen resp. skattestrafflagutredningen.

Utskottet vill för sin del förorda de nu framlagda förslagen till ändrad skattskyldighet och ändrad skattesats vid avregistrering. Utskottet ställer sig däremot mera tveksamt till de i propositionen framlagda grunderna för författningsförslaget i vad det avser ändrade bestämmelser rörande restitution av brännoljeskatt. Som framgår av propositionen tillämpas för närvarande av administrativa skäl ett system som innebär att den som avser att använda brännolja för annat ändamål än motorfordonsdrift på bensinstation eller oljebolags depå mot särskild försäkran kan köpa skattefri brännolja. Med hänsyn till att den typ av försäkran, som kan avges vid bensinstation, missbrukats i betydande omfattning har kontrollstyrelsen funnit det nödvändigt att i stället övergå till ett system med restitution i efterhand, vilket erbjuder erforderliga kontrollmöjligheter. Departementschefen förklarar sig dela styrelsens uppfattning och biträder det av styrelsen i samband härmed framlagda förslaget om att restitutioner a conto skall få tillämpas i fråga om större restitutionsbelopp. Utskottet har nyligen i sitt betänkande nr 26 till innevarande års riksdag haft anledning att ta ställning till frågan om en mera vidsträckt individuell restitution i samband med behandlingen av motioner rörande restitution av skatt på bensin, som används för motorsågar, och därvid med hänsyn till bl. a. de administrativa svårigheterna ställt sig tveksamt till ett dylikt restitutionsförfarande. Det nu framlagda förslaget måste enligt utskottets mening komma att medföra dels en förhållandevis omfattande administrativ apparat, dels olägenheter för de lojala förbrukarna av obeskattad brännolja. Det torde inte heller vara uteslutet att ett restitutionsförfarande kan inbjuda till nya former för att undandra skatt. Som framgår av kontrollstyrelsens framställning hänför sig de otillfredsställande erfarenheterna från brännoljebeskattningen väsentligen till användningen av eldningsolja för motordrift. Då nu denna del av styrelsens förslag överlämnats till bilskatteutredningen och således inte kan

förväntas resultera i lagstiftning förrän om ett par år finns enligt utskottets mening anledning att befara att de förbrukare av brännolja för drift av motorfordon som kunnat undvika beskattning genom att missbruka försäkran i stället kommer att inrikta sina ansträngningar på att använda obeskattad eldningsolja. Resultatet av den föreslagna omläggningen torde därför kunna befaras bli att den sammanlagda beskattningseffekten måhända blir oförändrad men att man samtidigt tillskapar en omfattande administrativ apparat, som kommer att belasta de lojala förbrukarna. Det finns således enligt utskottets mening anledning ifrågasätta, om man inte — i avvaktan på åtgärder mot missbruket av eldningsolja — skulle kunna bibehålla ett i viss mån förbättrat system med försäljning mot försäkran. Kontrollstyrelsens förslag innebär endast att man nu skulle avveckla sådan tillfällig försäkran som kan avges på bensinstation, men däremot behålla s. k. stående försäkran vid oljebolagens depåer och liknande försäljningsställen. Stående försäkran innebär att köparen är känd av säljaren, och denna form av försäkran har, såvitt känt är, knappast varit föremål för missbruk. Då förbrukningen av brännolja för andra ändamål än drift av motorfordon i huvudsak är av stationär karaktär synes det utskottet möjligt att i väsentligt större omfattning än för närvarande tillämpa någon form av stående försäkran även för flertalet av de förbrukare, som nu avger tillfällig försäkran. En sådan åtgärd i kombination med den föreslagna skattskyldigheten för leverantör, som säljer obeskattad brännolja för motorfordonsdrift, synes kunna leda till ett i huvudsak godtagbart beskattningssystem utan att förvaltningen och konsumenterna belastas med det merarbete, som ett väsentligt utvidgat restitutionsförfarande otvivelaktigt skulle innebära. De av utskottet här angivna åtgärderna kan förväntas avsevärt minska antalet restitutionsärenden i förhållande till det föreslagna systemet men kvar står en ökning i förhållande till den nuvarande omfattningen, vilket förutsätter en viss utvidgning av möjligheterna till restitution av skatt, och utskottet vill på denna grund förorda att förslaget till snabbare återbetalning av restitutionsbeloppen genomföres. Den av utskottet ovan förordade metoden för att komma till rätta med missbruk av försäkran bör emellertid — om den inte leder till önskat resultat — inte utesluta en övergång till ett mera allmänt restitutionsförfarande.

Vad utskottet ovan förordat rörande brännoljebeskattningen kan genomföras på administrativ väg och kräver således inte någon ändring i det framlagda författningsförslaget.

Ändringar i rusdrycksförsäljningsförordningen

I propositionen föreslås att tillståndsmyndighet skall få rätt att i samband med byte av utskänkningslokal och vid mera väsentlig ombyggnad av sådan lokal lämna föreskrifter om utskänkning. Vidare innehåller författningsförslaget ändringar av formell natur, som föranleds av brottsbalkens ikraftträdande.

I motionen II: 867 hemställs om bestämmelser rörande kommunalt veto vid här avsett byte eller ombyggnad av utskänkningslokal. Motionärerna anser en dylik bestämmelse ligga helt i linje med de allmänna kontrollbefogenheter som kommunerna tillerkänts i sådant sammanhang.

Departementschefen har uttalat att han i likhet med flertalet remissinstanser anser att en sådan befogenhet för kommunen inte bör tillskapas i nu förevarande sammanhang. Utskottet får i denna fråga erinra dels om att tillstånd till utskänkning endast löper på oktrojperioder om fyra år och dels om att kommunens fullmäktige skall höras i samband med frågor om byte eller ombyggnad av utskänkningslokal. Det finns under sådana förhållanden knappast anledning att befara att en restauratör skulle mot kommunens önskemål investera medel i en restaurang, för vilken han knappast kan räkna med att erhålla tillstånd till fortsatt utskänkning efter oktrojperiodens utgång. Utan att ta ställning till principerna för det kommunala vetots räckvidd i samband med utskänkning vill utskottet hänvisa till att denna fråga torde ligga inom den alkoholpolitiska utredningens uppdrag och att det inte föreligger skäl att föregripa denna utrednings ställningstagande i frågan. Med det anförda avstyrker utskottet således bifall till motionen II: 867.

På rusdrycksområdet behandlas i propositionen även ett av kontrollstyrelsen framlagt förslag om införande av bestämmelser rörande utdömande av vederlag för den skatt som vid stöld av spritdrycker från AB Vin- och Spritcentralen skulle ha belöpt på de stulna varorna, om de sålts till systembolaget. Skälet till förslaget är bl. a. att i ett visst mål spritcentralens skadeståndsyrkande ogillats i den del det innefattade sådan skatt. Departementschefen anser inte någon lagstiftningsåtgärd vara påkallad med hänsyn till att han finner att mot skatten svarande belopp i de avsedda fallen i och för sig torde kunna utdömas med tillämpning av 36 kap. 1 § andra stycket brottsbalken och till att frågor om bl. a. förverkande för närvarande övervägs inom justitiedepartementet. Utskottet finner att den åberopade bestämmelsen i brottsbalken äger tillämpning endast i de fall det kan visas att den skyldige haft vinning av brottet, vilket inte torde ha varit fallet i det åsyftade målet, och att denna bestämmelse således har begränsad räckvidd i förevarande sammanhang, men vill med hänsyn till de pågående övervägandena inte uttala annat än att denna fråga självfallet inte är begränsad endast till alkoholbeskattningen.

De i propositionen framlagda förslagen till ändring i förordningarna om allmän och om särskild varuskatt föranleder inte någon erinran från utskottets sida liksom ej heller de delar av propositionen i övrigt som i det föregående inte upptagits till särskild behandling.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med förklarande att Kungl. Maj:ts

förevarande proposition nr 69 icke kunnat av riksdagen oförändrad antagas samt i anledning av motionen I: 705 av herr Gösta Jacobsson ävensom motionen II: 868 av fru Löfqvist m. fl. — måtte antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) förordning angående ändring i förordningen den 24 maj 1957 (nr 209) om skatt på sprit och vin med den ändringen att övergångsbestämmelserna erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

Denna förordning — — — — — före ikraftträdandet.

Tillverkare av alkoholhaltiga preparat, innehållande beskattad teknisk sprit, äger, om han den 1 juli 1966 innehar lager innehållande minst 1 000 liter sådan sprit i bearbetat eller obearbetat skick, efter ansökan hos kontrollstyrelsen åtnjuta restitution av den mot lagret svarande skatten. Restituerat belopp skall kunna gottskrivas tillverkaren hos partihandelsbolaget.

Kontrollstyrelsen äger utfärda de föreskrifter som erfordras för restitution av skatten.

2) förordning om ändring i tulltaxan den 12 september 1958 (nr 475);

3) förordning angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster, med den ändringen att 1 § erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse.

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

1 §.

1 §.

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombolalotteri tvåhundra kronor samt i fråga om annan vinst femtio kronor, till staten erläggas en särskild skatt

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombolalotteri tvåhundra kronor samt i fråga om annan vinst femtio kronor, till staten erläggas en särskild skatt mot-

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Utskottets förslag)

motsvarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugu procent och i fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår femtio kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å vinst i varu- eller tombolalotteri, däri endast skänkta vinstföremål förekomma, ej heller å vinst vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

svarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugu procent och i fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår femtio kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å skänkta vinstföremål i varu- eller tombolalotteri, ej heller å vinst vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

Vid beräkning — — — — — belöpande skatten.

Skatt skall — — — — — vinnaren uttages.

4) förordning angående ändring i förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt;

5) förordning angående ändring i bilagan till förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om särskild varuskatt;

6) förordning angående ändring i förordningen den 15 december 1961 (nr 653) om brännoljeskatt;

7) förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521);

B) att följande motioner, nämligen

1) motionen I: 705 av herr Gösta Jacobsson,

2) motionen II: 374 av herr Jonasson,

3) motionen II: 867 av herr Gustafsson i Borås m. fl., samt

4) motionen II: 868 av fru Löfqvist m. fl.,

mätte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 3 maj 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Tage Johansson, Gösta Jacobsson*, Erik Filip Petersson*, Hellebladh*, Sundin, Skårman, Ottosson och Stadling; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Kärrlander, Vigelsbo*, Engkvist, Asp*, fru Nettelbrandt, herrar Carlstein*, Lothigius*, Öhvall och Börjesson i Falköping.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservation

av herrar *Sundin*, *Vigelsbo* och *Börjesson* i Falköping, vilka ansett, att utskottet under punkten B 2 bort hemställa,

att riksdagen med bifall till motionen II: 374 av herr Jonasson måtte antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 376) om särskild skatt å vissa lotterivinster med den ändringen att 1 § erhåller följande ändrade lydelse.

1 §.

Å vinst i svenskt lotteri och å vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer skall, därest vinstens värde överstiger i fråga om vinst i varu- eller tombolalotteri femhundra kronor samt i fråga om annan vinst femtio kronor, till staten erläggas en särskild skatt motsvarande, i fråga om vinst å premieobligation tjugu procent och i fråga om annan vinst trettio procent av vinstens värde; dock att å annan vinst än sådan i varu- eller tombolalotteri skatt ej skall erläggas med högre belopp än att därefter av vinsten återstår femtio kronor. Skatt som nu sagts skall icke utgå å vinst vid vadhållning medelst totalisator vid hästtävlingar eller å skänkta vinstföremål i varu- eller tombolalotteri, ej heller å vinst vid utlottning av konstverk inom förening, vars enda syfte är att främja intresset för eller eljest stödja den bildande konsten.

Vid beräkning — — — belöpande skatten.

Skatt skall — — — vinnaren uttages.